

VVIK Nieuws

Nummer 28

Copyright © 2018 VVIK Nieuws

Juni 2018
halfjaarlijkse uitgave

Van de voorzitter

Een vooruitblik op de zomermaanden

Peter Bisschop

Gupta munt (gebruikt voor ERC project Asia Beyond Boundaries)

De Leidse Indologie staat ook de komende zomermaanden niet stil. Zo vertrekt er in juli een flinke delegatie—waaronder het voltallige VVIK bestuur—naar de *17th World Sanskrit Conference* in Vancouver en geven Leidse Indologen ook op andere conferenties lezingen, waaronder de *24th Conference of the European Association for South Asian*

Archaeology and Art in Napels. En ook in Leiden zelf worden diverse activiteiten georganiseerd.

Gedurende de laatste week van augustus vindt in Museum Volkenkunde een grote conferentie plaats, getiteld *Asia Beyond Boundaries: Transdisciplinary Perspectives on Primary Sources from the Premodern World*. Deze internationale conferentie maakt deel uit van het ERC (European Research Council) Synergy project ‘Asia Beyond Boundaries’, een samenwerkingsverband tussen The British Museum, The British Library, SOAS (School of Asian Studies, London) en—sinds september 2017—de Universiteit Leiden. De eerste twee dagen van de conferentie zijn gewijd aan project-gebonden presentaties rondom verschillende aspecten van Gupta India, ondergebracht in vier panels: Text and Beyond; Material and Beyond; Language and Beyond; Religion and Beyond. De laatste twee dagen zijn meer thematisch van opzet, met een transdisciplinaire inslag: Narrative Form and Literary Ideology; Imperial Landscapes and Regional Identity; Religion, Politics and Wonder-Working; Environmental History and Material Matters.

Het ERC project biedt veel mogelijkheden voor onderzoekers in Leiden. Zo doet Lucas den Boer zijn promotieonderzoek ‘Early Jaina Epistemology: A Survey of Jaina Pramāṇa Theory in the Gupta Age’ in het kader van dit project. Elizabeth Cecil houdt zich bezig met de ontwikkeling van religieuze netwerken en tempellandschappen. Csaba Dezső (Eötvös Loránd University, Budapest) is voor een jaar in Leiden aangesteld als gastonderzoeker naar epische Sanskrit literatuur, in het bijzonder Kālidāsa’s *Raghuvamśa*. En zelf heb ik zojuist een boek afgerond, getiteld ‘*Universal Śaivism: The Appeasement of All Gods and Powers in the Śāntiyadhyāya of the Śivadharmasāstra*’, dat dit jaar zal verschijnen bij Brill in de Gonda Indological Studies. Meer informatie over het project vindt u op de website: <https://www.universiteitleiden.nl/en/research/research-projects/humanities/asia-beyond-boundaries>

In de eerste week van september komt het internationale team van ‘The Skandapurāṇa Project’ weer bij elkaar voor hun jaarlijkse werkbijeenkomst in Leiden. Hierbij worden nieuwe hoofdstukken van de voortgaande kritische editie van het *Skandapurāṇa* besproken, aangevuld met presentaties over andere aspecten van het *Skandapurāṇa* onderzoek. Het project wordt ondersteund door een Vrije Competitie financiering van NWO (Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek). Voor het project ‘From Universe of Viṣṇu to Universe of Śiva’ verricht Sanne Mersch haar promotieonderzoek ‘Counter-Narratives: Parallel Themes in Śaiva and Vaiṣṇava Mythology’ en is Nirajan Kafle aangesteld voor een vergelijkende studie naar het *Śivadharmasāstra* en het *Viṣṇudharma*. Dit jaar verschijnt alweer het vierde deel van de editie van het *Skandapurāṇa*. Meer informatie over ‘The Skandapurāṇa Project’ vindt u op de website: <https://www.universiteitleiden.nl/en/research/research-projects/humanities/the-skandapurāṇaproject>. Zie ook de bijdrage van S. Mersch verderop in deze nieuwsbrief.

Yogi Dayanand Puri voor zijn ashram

Dr De Cock Fonds

Markante verhalen van mysterieuze yogis

Arinde Jonker

“Mijn *guru-ji* zei tegen mij: ‘Vandaag is volle maan. Het is een goede tijd voor mij om mijn lichaam te verlaten. Dus vraag me wat je wil vragen, want we hebben weinig tijd.’ Zijn woorden verwarden mij: ‘Waarom zeg je zoiets? Ik wil dat je blijft.’ Maar hij antwoordde: ‘Nee, nu is het juiste moment voor mij om te gaan.’ Hij nam een *sukhasana* (kleermakerszit) aan. Ik dacht dat hij mediteerde, maar toen ik hem twee uur later aanraakte was zijn huid ijskoud geworden. Mijn *guru-ji* was heengegaan.” Yogi Dayanand Puri keek me doordringend aan met zijn gitzwarte ogen. We zaten op de veranda van zijn ashram aan de Ganges en dronken mierzoete *chai*. In India gaan *mindfulness* en suiker nog wel samen. Het was niet de eerste keer dat een yogi mij vertelde over hoe zijn meester zijn eigen dood voelde naderen, en stierf conform zijn eigen profetie.

Met financiële steun van onder andere het De Cock Fonds heb ik afgelopen winter veldwerk in India uitgevoerd. Ik onderzocht,

door yogis te interviewen, in welke mate ideeën rondom yoga en sterven bestaan in hedendaagse Indiase yogapraktijken. Dit klinkt wellicht vreemd in de oren; yoga wordt tegenwoordig met name geassocieerd met lichaams oefeningen en ideeën rondom *mindfulness*. Oorspronkelijk is yoga echter ontwikkeld vanuit oude, ascetisch-religieuze Indiase tradities. Het (historische) doel van yoga binnen deze Indiase tradities is dan ook niet zozeer een *mindfull* leven, maar juist definitieve verlossing (*moksha*) van dit leven. Verlossing vindt plaats na dit leven; sterven is derhalve een noodzakelijke voorwaarde voor het bereiken van verlossing. Yoga gaat in deze optiek niet over de kunst van leven, maar vooral over de kunst van sterven.

Deze ogenschijnlijke paradox is het onderwerp van mijn scriptie, waarin ik de relatie tussen yoga, sterven en verlossing in vroeg-shivaïtische teksten onderzoek. Hoewel in een veelvoud van premoderne teksten de relatie tussen yoga en sterven als voorwaarde voor verlossing aantoonbaar is, lijkt deze relatie in hedendaagse yogapraktijken nagenoeg afwezig. De yogis trakteerden mij op verbazingwekkende verhalen over de dood van hun leermeesters. Maar als ik vroeg of de dood ook leidde tot verlossing was het antwoord steevast “nee”.

Mijn veldwerk was te beperkt (met name vanwege de tijd) om op basis van de interviews algemene conclusie te kunnen trekken met betrekking tot de relatie tussen yoga, sterven en verlossing. Desalniettemin weerspiegelen de markante verhalen die mij zijn verteld wel een algemene trend die waarneembaar is bij verschillende yoga-tradities: dood, zo wordt verondersteld, leidt altijd tot wedergeboorte en verlossing vindt plaats tijdens het leven, niet daarna.

Yoga heeft de afgelopen millennia radicale transformaties ondergaan. Dergelijke transformaties zijn niet alleen van praktische aard—zoals de hedendaagse nadruk op lichaamshoudingen ten opzichte van de historische nadruk op ademhalings oefeningen—maar ook van inhoudelijke aard. Hoewel uitgebreider onderzoek nodig zou zijn om gedegen uitspraken te kunnen doen, suggereert mijn onderzoek een transformatie binnen het verlossingsideaal: van immortaliteit in het hiernamaals naar een eeuwig leven hier op aarde. *Who wants... to live... foreveeeeeer?*

(Deze zomer verschijnt de scriptie van Arinde Jonker in het Leids Repositorium onder de titel ‘The Death of a Yogi’.)

Vuur-puja aan de oever van de Ganges

Dr De Cock Fonds

Buddhist art comes to life at the Guimet

Andrea Yuji Balestra

There is a bunch of people from the USA, France, Italy, Belgium, China, Taiwan travelling by train from Amsterdam to the National museum of Asian art Guimet in Paris. This is not the beginning of a funny story, but what really happened on January 10th, 2018 to a university group studying Buddhist Art at Leiden University.

Museums and a passion for art

After a three-hour long ride, the group reached the museum. During the morning the students had the chance to visit important sections of the museum along with explanations given by the curator of Southeast art collections, Mr. Pierre Baptiste. He explained how the Asian art collections in Europe are important for preserving this unique heritage, especially in view of some serious political crises that the continent had witnessed in the past decades. The works of art exposed in the museum, both authentic and faithful reproductions in scale, are, in some cases, the only testimony left of a particular art movement. Even the technical explanations of the origin of the collection and the exchanges between the various French museums in the last century (aiming to offer displays that are coherent and educational) were much appreciated by the group. The students had the opportunity to understand, in concrete terms, how an idea or a passion can be transformed into a museum as a place of exchange between people from all over the world.

It was also possible to visit the Southeast Asian curator's basement, which is generally not open to the public, and see works of art stored there. That was an experience that everyone who joined the trip really appreciated. It was possible to see how scholars work, while cataloging sculptures and objects, and what their work tools are. The group then savored a typical Parisian lunch in a bistro not far from the museum and soon returned to the museum to visit the remaining halls.

Asian art comes to life

As many of the participants noticed, the museum layout was very much appreciated. Next to its 'geographical organization', it has stairs leading to the

Afb.1: Pierre Baptiste, curator Museum Guimet

floors that offer spatial corridors guiding to different themed units divided according to geographic areas. So, the halls were organized similarly to the location of the Asian nations. What was really touching was to see works of art that we studied in books during class, coming to life: to see their true colors, the pleats, the cracks, the technicality of artists belonging to bygone centuries, the infinite skills in sculpting details and even the inaccuracies. It was also great to have the possibility to observe statues from a 360° point of view.

All participants agreed that it was exciting to recognize the narrative themes in the bas-reliefs and sculptures, to be able to recognize the specific positions, the *mudras*, the stories, the various components of the clothing, as well as identify the style, attributable to different regions and eras. It was, in short, gratifying to be able to see all this come to life, and to know why a certain style was produced, from a deep

inside point of view, what motivations hid behind a work. If the group had not felt comfortable with the concepts learned in class, the visit would certainly have had another outcome. Instead, the encounter took place in an exciting atmosphere, in which everyone felt to be involved in a project.

Afb. 2: Buddha under cover

Émile Guimet

The group then had a last hour and a half to visit or review the museum sections. Among these, one of the most interesting was certainly the temporary exhibition dedicated to the museum's founder, Émile Guimet. The exhibition was well organized and showed how his passion developed over the years. It related how Guimet obtained various works of art, did his travelling and earned money with the family assets. It was a pleasure to see how a passion can turn into reality with a youthful and enthusiastic spirit open to the discovery of reality.

At the end of the visit, it was possible to see the Eiffel Tower in close up and make a short tour of the neighborhood in front of the Gare du Nord, before taking the train home. This offered a taste of the atmosphere of another country. The security controls in front of the train entrance were very meticulous due to the difficult last years in the French capital. This made the group aware about the importance of continuing to promote activities and excursions in such a way that the borders between the nations stay open, both physically and culturally.

The travel home took place in a very pleasant vibe, because most of the students were seated together. It was a great moment of sharing, in which students from different backgrounds, age and academic curricula, could share expectations, future dreams and past experiences in a very

shrewd atmosphere. This underlined, once again, how much, in addition to a guided tour, the material journey itself is important, as it can become an experience of human sharing. For this reason, a special thank you goes to Mrs. Klokke, Mrs. Raven and the Vereniging Vrienden van het Instituut Kern!

Terug in de tijd naar Nepal en Bengal

Sanne Mersch

Inmiddels is mijn promotietraject, waarin ik onderzoek doe naar Viṣṇuïtische mythen in het *Skandapurāṇa*, een Śivaïtische tekst uit de 6^e/7^e eeuw CE, beland in het derde jaar. Een enigszins beangstigende gedachte, want dat betekent dat ik al over de helft ben van het project dat in totaal vier jaar duurt. Maar in de afgelopen 2,5 jaar heb ik al veel geleerd en gezien. Zo ben ik voor het eerst naar India geweest, een avontuur op zich (zie *VVIK Nieuws*, nr. 26), en ken ik inmiddels vele verschillende versies van Viṣṇu's manifestatiemythen. Maar ook word ik steeds handiger in het uitleggen van mijn onderzoek aan mijn niet-Indologische vrienden ("als je in een clublied van Feyenoord opeens een couplet over Ajax tegenkomt, dan is dat verdacht; in mijn onderzoek wil ik uitzoeken, waarom de Feyenoorders toch Ajax noemen en hoe ze de Ajacieden portretteren"). In de afgelopen maanden heb ik nog iets nieuws geleerd: het maken van een kritische editie. Onder het mom van "aldoende leert men" heb ik onder supervisie van professor Yuko Yokochi drie hoofdstukken van het *Skandapurāṇa* geëditeerd aan

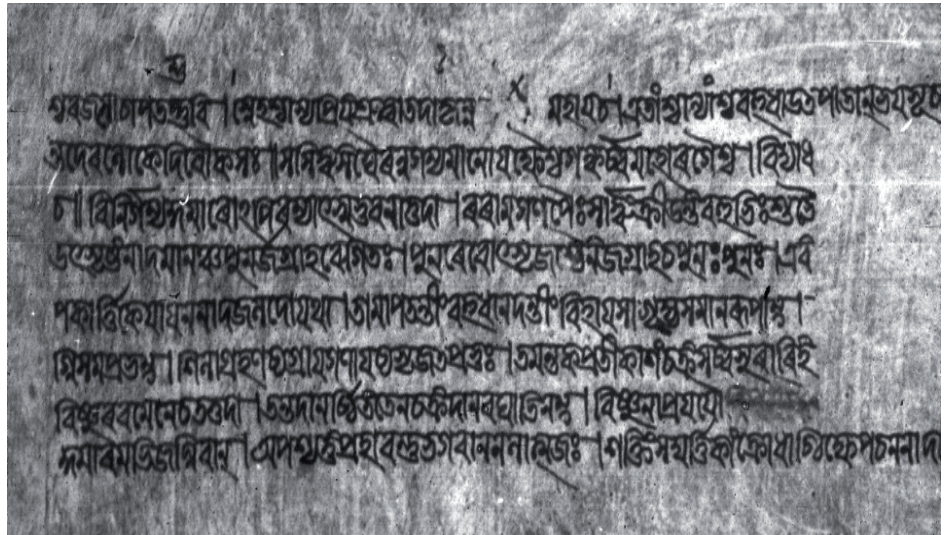
de universiteit van Kyoto.

Voor de kritische editie heb ik gebruik gemaakt van zeven manuscripten. Drie komen uit Nepal, zijn geschreven in het vroeg-Nepalese Licchavi schrift, en een van de Nepalese handschriften is gedateerd, namelijk op 810 CE, en de andere komen mogelijk uit de 9e en 10e eeuw. Eén manuscript komt uit Bengal, geschreven in vroeg-Bengali schrift, uit de 17e eeuw. En drie latere manuscripten komen uit Noord India, twee geschreven in Devanāgarī schrift en een in Bengali schrift. Daarnaast kon ik gebruikmaken van de *editio princeps* van het *Skandapurāna*, van Kṛṣṇaprasāda Bhaṭṭarāi uit 1988.

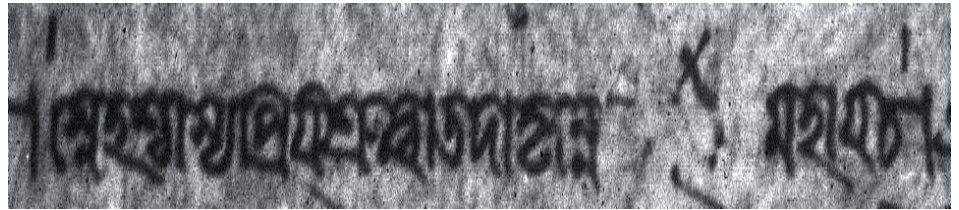
Toen ik begon aan de kritische editie, viel één ding mij meteen op: vrijwel geen enkel *pāda* (kwart vers) is hetzelfde.

Hoewel de verschillen over het algemeen klein waren, zaten de grote verschillen juist in het lastige Bengali manuscript. Zo heeft dit handschrift als enige de twee *pādas* in afbeelding 2. De tekst die ik uiteindelijk heb opgenomen in mijn kritische editie is: *svedaś cāsya priyam smṛtvā tadātyarthaṃ ajāyata*, “denkend aan zijn geliefde [zoon], ontstond er extreem veel zweet” (vergelijk afbeelding 3). Echter, het Bengali manuscript leest: *snehaś cāsya priyam śrutvā tadākṛnnamahāya ca*, “zijn geliefde [zoon] gehoord hebbend, toen olie/ liefde (*sneha*) ...”. *Pāda* d blijkt corrupt en is niet te vertalen. Misschien dacht een latere (of dezelfde) *scribe* wel hetzelfde, want de twee *pādas* zijn geëlimineerd, blijkens de korte streepjes boven het halfvers.

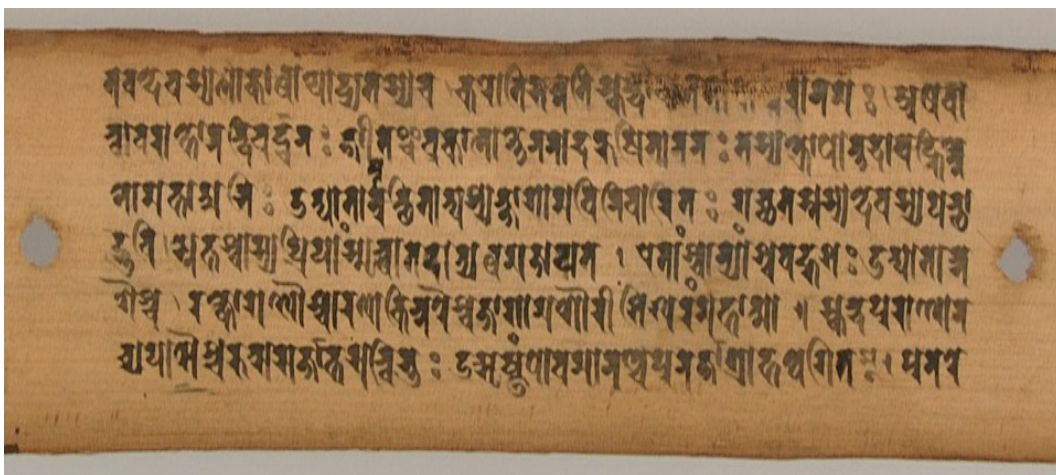
Andere verschillen zaten vooral in grammaticale keuzes. Zo stond ik voor de keuze: kies ik het grammaticaal “correcte” imperfectum met augment (aanwezig in de jongere manuscripten), of het onregelmatige, imperfectum zonder augment (aanwezig in de oudere manuscripten)? Voor dit soort gevallen heb ik het geluk dat het *Skandapurāna* onderzoek al ruim 20 jaar gaande is, want uit eerdere edities van de kritische editie blijkt dat een imperfectum zonder augment vrij normaal is voor het *Skandapurāna* en dus helemaal niet zo onregelmatig als ik aanvankelijk dacht. Gesteund door eerder onderzoek kon ik dus de oude manuscripten volgen. Dit is slechts een greep uit de dingen die ik heb geleerd tijdens het maken van mijn kritische editie. Daarnaast ben ik mij nog bewuster geworden van het belang en de toegevoegde waarde van kritische edities, want ik ben

Afb. 1: fragment uit het Bengali manuscript met de twee besproken *pādas*

Afb. 2: *snehaś cāsya priyam śrutvā tadākṛnnamahāya ca*

ervan overtuigd dat al dat prachtige en interessante handwerk, of liever gezegd monnikenwerk, nooit verloren mag gaan.

Afb. 3: fragment van een Nepalees manuscript met de twee besproken *pādas* (4e regel: *snehaś cāsya priyam smṛtvā tadātyarthaṃ ajāyata*)

Dateringen van de Boeddha

René C. van Oosterwijk

Boeddhisten in Zuidoost-Azië dateren het overlijden van de Boeddha in het jaar 543 voor onze jaartelling (Etienne Lamotte, Appendix in Bechert (ed.) 1991/1995). De Boeddholoog Heinz Bechert (1991, 236) veronderstelt in zijn boek met symposiumbijdragen over de datering van de 'historische' Boeddha dat diens Nirvāna tussen ca. 400 v. Chr. en ca. 350 v. Chr. plaatsvond. Vanwege het verschil van bijna 200 jaar tussen de traditionele datering en recente Westerse benaderingen van Boeddha's overlijdensjaar, tracht ik die marge via twee redeneringen te beperken.

Ik volg selectief de dateringen die bekende Boeddholoogen accepteren van koningen en van bekende gebeurtenissen in de geschiedenis van het vroege Boeddhisme. Hiertoe baseer ik me vooral op hun bijdragen aan de boeken van Heinz Bechert (ed.) 1991-1992 en van A.K. Narain (ed.) 2003.

Redenering A

In deze benadering combineer ik voor mij aannemelijke, wat langere dateringen uit secundaire bronnen.

Dateringen van heersers

1. De Wijding van Aśoka vond plaats in ca. 268 v. Chr. (Romila Thapar 2002, XIV). De inscriptie van Rummindei (Lumbini) meldt het 20^e jaar na die Wijding als jaar van proclamatie. 'First of all, it gives a very reliable date of rare precision in the Buddhist and Indian chronology of that remote period: the twentieth year of Ashoka's coronation (*abbiseka*), that is 248 B.C.' (Bureau in Bechert 1995, 215) Bureau bevestigt dus de Wijding van Aśoka in 268 v. Chr.. Aśoka kwam waarschijnlijk vier jaar voor zijn formele wijding aan

de macht, ca. 272 v. Chr. dus.

2. Candragupta Maurya stootte in 321 v. Chr. de Nanda-dynastie van de troon (Thapar 2002, 156). De Maurya koningen Candragupta en Bindusāra regeerden bij elkaar 49 jaar volgens bovenstaande data (321-272) en ook volgens Bureau (1953 in Narain 2003, 169 en 171).

3. Bechert (1991, 225-226) rekent 69 jaar voor de regeerperiodes van de laatste koning van de Nanda-dynastie Mahāpadma en de Mauryas Candragupta plus Bindusāra. Dus Mahāpadma was $69-49=20$ jaar koning, vanaf ca. 341 v. Chr., tot Candragupta hem in 321 v. Chr. onttroonde.

4. Een schisma in de Sangha

Het schisma van de Boeddhistische school Mahāsāṅghika van de Sthāvira's had 137 jaar na het Nirvāna plaats volgens de traditie van de Sammitiya school, tijdens de koningen Nanda en Mahāpadma in Pāṭaliputra. (Bureau 1953, in Narain 2003, 173; Bureau baseerde dat op de oude auteur Bhavya). Met andere woorden, aan het begin van Mahāpadma's regeerperiode in 341 v. Chr. Volgens dynastieke lijsten waren die twee koningen de directe voorgangers van Candragupta. Datering van het Congres van Vaishali 100 jaar na het overlijden van de Boeddha is gebaseerd op zes *Vinayas* en het schisma was mogelijk 37 jaar ervoor (zie B), hetgeen samen ook 137 jaar geeft.

5. Volgens redenering A vond Boeddha's overlijden plaats in ca. 478 v. Chr. (137+341).

Redenering B

Hierin combineer ik de kortste aannemelijke dateringen, eerst van de heersers.

a) Aśoka's Wijding was in 268 v. Chr. en Maurya voorgangers Candragupta en Bindusāra regeerden samen 49 jaar.

b) Dan was Mahāpadma tot 317 v. Chr. aan de macht. Stel dat Mahāpadma 18,5 jaar regeerde zoals de gemiddelde koning in India. 'This average is perfectly acceptable' (Bureau 1953, in Narain 2003, 194).

Het schisma en het congres

c) Het eerdergenoemde schisma van de Mahāsāṅghikas zou aan het begin van de regeertijd van Mahāpadma, dus hier in

ca. 335 v. Chr. zijn geweest. Richard Gombrich (1991, 91) stelt dat dit schisma iets ouder is dan de 3^e eeuw v. Chr.

d) Indien het Boeddhistische Congres van Vaishali 37 tot 27 jaar voor dat schisma van de Mahāsāṅghikas plaatsvond, zou dat genoeg tijd geven om een overeenkomstige kern van het verhaal erover in alle *Vinayas* uit te werken (Bureau 1953, in Narain 2003, 173). In B neem ik aan dat het Congres van Vaishali 27 jaar voor dat schisma plaatsvond. Zo dateren we het Congres van Vaishali in 362 v. Chr.. Immers, toen in 335 v. Chr. Mahāpadma koning werd, werd 27 jaar daarvoor het Congres gehouden.

e) Richard Gombrich stelde over het Congres in Vaishali: ‘but the presence at it of several monks who had been ordained in the Buddha’s lifetime suggests that that [100 jaar na de Boeddha’s dood] must be an exaggeration’ (Gombrich, *Theravāda Buddhism*, 1991 (1988), 128). Dan zou dat Congres 50 tot 75 jaar na de dood van de Boeddha zijn gehouden (K.R. Norman in Bechert 1991, 305). Daarom neem ik hier aan dat het Congres van Vaishali in 362 v. Chr. en volgens Norman’s kortste suggestie 50 jaar na de dood van de Boeddha werd gehouden.

f) Volgens redenering B vond Boeddha’s overlijden plaats in ca. 412 v. Chr. (362+50).

Conclusie

Zowel ca. 478 v. Chr. als ca. 412 v. Chr. zou volgens mij juist kunnen zijn. Het verschil tussen dateringen van het overlijden van de Boeddha kan ik door bovenstaande redeneringen wel terugbrengen tot ca. 66 jaar.

Literatuur

Bechert, H. (ed.), 1991-1992, *The dating of the historical Buddha/ Die Datierung des historischen Buddha*, Göttingen.

--- 1995, *When did the Buddha live?* Delhi.

Gombrich, R. *Theravāda Buddhism*, 1991 (1988), London/ New York

Narain, A.K. (ed.), 2003, *The date of the historical Shākyamuni Buddha*, Delhi.

Thapar, R., 2002, *The Penguin history of Early India, from the origins to AD 1300*, London/ New Delhi.

Jayastambha

De afgelopen maanden heeft de academische wereld diep nagedacht over het vraagstuk werkdruk. Dat wil niet zeggen dat men op academische

wijze over het probleem heeft nagedacht. Uit onderzoeken en enquêtes bleek als sinds enige jaren dat veel medewerkers aan academische instellingen een hoge tot te hoge werkdruk ervaren. De nadruk ligt wel op ervaren. Want leidinggevenden rekenden vaak voor dat het eigenlijk reuze meevalt. Bovendien zijn veel taken geautomatiseerd in nieuwe systemen, dus het kan niet echt zo zijn dat er teveel gedaan moet worden. Vakbonden en de medezeggenschapsraden zagen dit

anders en plaatsten de werkdruk op de agenda. November vorig jaar zouden de academische instellingen plannen ontwikkelen om werkdruk tegen te gaan. Dit heeft al mooie resultaten opgeleverd: een matrix met adviezen; eerst de leuke dingen te doen en dan de vervelende; je agenda goed bijhouden; geen e-mails na werktijd en niet in het weekend; aan mindfulness gaan doen, helpt om de spanning van het werk te verminderen. Zolang het academische bedrijf maar blijft draaien. Iemand merkte eens op dat het onderwijs een fabriek is die ‘weigert rekening te houden met de eigenheid van het individu’. Die woorden werden honderd jaar geleden geuit door Rabindranath Tagore.

(column van Victor van Bijlert)

Zuid-Aziatische en Tibetaanse collecties in de Universiteitsbibliotheek Leiden

Marije Plomp en Doris Jedamski

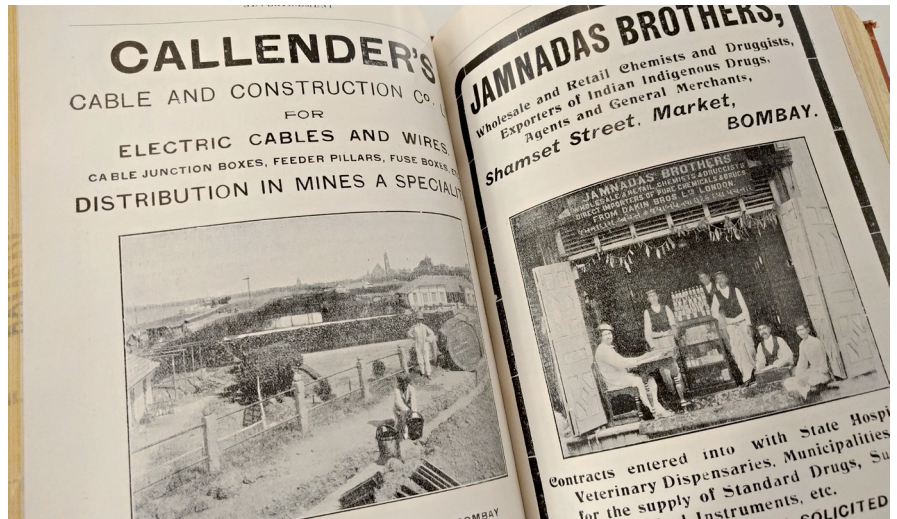
Sinds mei 2018 biedt de Universiteitsbibliotheek (UB) VVIK-leden een gratis pas aan waarmee zij toegang hebben tot alle collecties en diensten van de bibliotheek. De kaart wordt op vertoon van een identiteitsbewijs voor u gemaakt bij de LU-Cardbalie bij de ingang van bibliotheek, Witte Singel 27 in Leiden. De UB nodigt de leden van VVIK van harte uit voor een bezoek aan de bibliotheek. Om u alvast een idee te geven wat u er kunt vinden geven vakreferent dr. Marije Plomp en conservator dr. Doris Jedamski u graag een korte introductie.

Zuid-Azië en Tibet in de UB

Een bezoek aan de bibliotheek begint vaak met het raadplegen van de online catalogus. De link naar de catalogus vindt u onder 'Zoeksystemen' op de UB website van de UB, waar u overigens ook alle informatie kunt vinden die u nodig heeft om gebruik te kunnen maken van de collecties: <https://www.bibliotheek.universiteitleiden.nl>. Achter dit blauw-witte scherm dat u naar het item van uw keuze leidt, gaat een zeer omvangrijke en gevarieerde collectie schuil die grotendeels in het gesloten magazijn of in de kluisen wordt bewaard. Een zoektocht in de catalogus naar bijvoorbeeld alle items in de Leidse moderne en Bijzondere Collecties gerelateerd aan India levert 67.365 resultaten op, waaronder 38.494 (e-)boeken, 1286 tijdschriften en 912 kaarten. Maar via de catalogus kunt u ook bronnen raadplegen die niet tot de UB-collecties horen zoals bibliografische en full text databases, streaming databases met films en Open Access tijdschriften en monografieën. En zo komt eenzelfde zoekopdracht in de All Content tab van de catalogus uit op maar liefst ruim 5 miljoen resultaten, waarvan het merendeel te lezen is na een klik van met muis. De lijst bevat titels van (e-)boeken, peer-reviewed artikelen, krantenartikelen, dissertaties, foto's, tekeningen en handschriften.

Kern Collectie

Het hart van de Zuid-Azië en Tibet-collectie in de UB wordt gevormd door de Kern collectie. Deze erfgoedcollectie is in 2010 overgebracht naar de UB. De boeken staan in open opstelling in de S-UB-ruimte op -1. Gazetteers, Epigraphia India, tekstedities en ver-

talingen van teksten in de verschillende talen van de region, dalit en diaspora literatuur, taalleerboeken en grammatica, studies over kunst en architectuur; het is slechts een greep uit de rijke verzameling. Ieder jaar schaft de UB nieuwe titels aan. De laatste paar jaar is een inhaalslag gemaakt op het gebied van de studie van modern Zuid-Azië. Aanwinsten vanaf 2016 staat niet meer in open opstelling, maar kunnen via de catalogus worden aangevraagd.

Bijzondere Collecties

De kostbare en unieke drukken, handschriften, archiefstukken, foto's en afwijfels zijn na aanvraag via de catalogus ter inzage in de leeszaal van Bijzondere

Collecties op de tweede etage. Daar zijn altijd medewerkers die u ook graag helpen als u een stuk niet in de catalogus kunt vinden of problemen heeft iets aan te vragen. In de meeste gevallen is het toegestaan om te fotograferen. Scans moeten via de catalogus aangevraagd worden, waaraan wel kosten zijn verbonden. De Zuid-Azië collecties, met name die van de VVIK, bevatten een aantal wereldbepaalde deelcollecties, bij-

voorbeeld de Sanskriet manuscripten die Johan Hendrik Kern en Johan Van Manen begin van de 20^e eeuw verzameld hebben, of de Tibetaanse blokdrucken, evenzo door Van Manen verworven. Laatstgenoemde collectie is intussen digitaal toegankelijk. Ook digitaal toegankelijk is een deel van de indrukwekkende foto-collectie met betrekking tot Zuid-Azië, met als laatste grote aanwinst de foto-/ diacollectie van Gerard Foe-

kema. De archieven van prof. Jean Philippe Vogel en Arnold Bake bevatten naast foto's ook brieven en ander intrigerend materiaal met betrekking tot India, ganzen en muziek. In 2014 werd met de opbouw van een affichecollectie Zuid-Azië begonnen die zowel koloniale als recente affiches bevat. Verder werden recent een kleine verzameling miniaturen op mica en oude steendrukken van teksten in Oud-Hindi en Urdu aangeschaft. Voor vragen kunt u altijd contact opnemen met Diensten Bijzondere Collectie of de conservatoren.

RANDSTAD AGENDA

Doorlopend: vaste Aziatische tentoonstelling in Rijksmuseum, Amsterdam (www.rijksmuseum.nl) Museum Volkenkunde, Leiden (www.volkenkunde.nl), en Tropenmuseum, Amsterdam (www.tropenmuseum.nl).

Doorlopend: diverse films, o.a. *Veere di Wedding* en *Raazi*, Pathé, genre Bollywood. www.pathe.nl

17 juni International Day of Yoga, Museumplein Amsterdam. www.indiawijzer.nl

29 jun t/m 3 jul Bollywood Weekender (Indiase muziek, films etc.), America (Limburg). www.bollywoodweekender.nl

23 sep Zakir Hussain (Indiase tabla), Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam. www.muziekgebouw.nl

6 okt Pandit Rajan + Pandit Sajan Misra (Indiase zang), Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam. www.muziekgebouw.nl

Redactie: S. Mersch
(s.mersch@hum.leidenuniv.nl)
Lay-out: A.A.E. van der Geer
(geeraae@gmail.com)

VVIK Nieuws is een halfjaarlijkse gratis uitgave voor en door Vrienden van het Instituut Kern. De *Randstad Agenda* is onder voorbehoud, wij raden u aan eerst aanvullende informatie in te winnen alvorens u een activiteit bezoekt.

4 nov Pandit Budhaditya Mukherjee (Indiase sitar), Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam. www.muziekgebouw.nl

DE VVIK IN HET KORT

Activiteiten

Leden van de VVIK ontvangen ongeveer 5x per jaar een uitnodiging voor het bijwonen van lezingen, boekpresentaties of videovertoningen met aansluitend een borrel. De VVIK is verbonden aan de India en Tibet studies binnen de opleiding South and Southeast Asian Studies van de Universiteit Leiden, gehuisvest in Matthias de Vrieshof 3, alwaar ook vaak de bijeenkomsten plaatsvinden. Voor komende VVIK activiteiten, zie de website van de Vereniging op <http://www.instituutkern.nl>

Nieuwsbrief

Leden ontvangen 2x per jaar de *VVIK Nieuwsbrief* met nieuws over VVIK activiteiten, publicaties en overige wetenswaardigheden zoals een overzicht van, voor VVIK leden interessante, activiteiten in de regio.

Collecties

De Vereniging heeft boeken, tijdschriften, handschriften en fotoverzamelingen bijeengebracht op haar gebied. Deze zijn in bruikleen bij de UB raadpleegbaar. Veel van de foto's zijn doorzoekbaar via de digitale speciale collecties (UB website) op disc.leidenuniv.nl. Digitale reproducties kunnen worden besteld via de UB. Voor gebruik in publicaties is schriftelijke toestemming van de Vereniging vereist.

Fonds De Cock

Studenten en onderzoekers die een studiereis of andere wetenschappelijke activiteit willen ondernemen kunnen hiervoor een beurs aanvragen uit het Fonds De Cock. Achteraf wordt een kort verslag verlangd voor de VVIK Nieuwsbrief. Ga voor de voorwaarden en de procedure naar de website van de Vereniging.

Lid worden?

Aanmelden kan middels een e-mail naar de secretaris, Sanne Mersch (vvik@gmail.com). Postadres: Salvatorshof 2, 2312 BX Leiden. De contributie (€ 25,- per lopend kalenderjaar) kunt u overmaken naar NL84AB-NA0451784308 ten name van Vereniging Vrienden van het Instituut Kern (te Amsterdam).